

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื้อหาในบทนี้จะเป็นการนำเสนอ ผลการศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัยที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 3 โดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดจัดการ โครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย และทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดจัดการ โครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางในแต่ละประเภทซึ่งประกอบด้วย อุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมการบริการ และอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีก การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 4.1 ประเภทของวิสาหกิจขนาดกลาง
- 4.2 การทดสอบเงื่อนไขการใช้สถิติ Regression
- 4.3 สถิติเบื้องต้น ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และผลการวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุน
- 4.4 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุน
- 4.5 ผลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

4.1 ประเภทของวิสาหกิจขนาดกลาง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นวิสาหกิจขนาดกลางทั้งหมดที่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัด จำนวน 3,394 บริษัท ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	ร้อยละ
การผลิต	1,232	36.30
การบริการ	1,258	37.00
การค้าส่งและค้าปลีก	904	26.70
รวม	3,394	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางดำเนินธุรกิจประเภทการบริการมากที่สุด จำนวน 1,258 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาคือ ดำเนินธุรกิจประเภทการผลิต จำนวน 1,232 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 36.30 ดำเนินธุรกิจประเภทการค้าปลีกค้าส่ง จำนวน 904 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 26.70

4.2 การทดสอบเงื่อนไขการใช้สถิติ Regression

4.2.1 การทดสอบเงื่อนไขการใช้สถิติ Regression ของตัวแปรตามอัตราส่วนหนี้สินรวม

4.2.1.1 การทดสอบ Outliers

การทดสอบ Outlier โดยกำหนด Standard Deviation Residual เท่ากับ 3 ผลปรากฏว่า Standard Deviation มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -1.887 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 2.855 ซึ่งไม่เกิน 3 ตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008) จึงสรุปได้ว่าข้อมูลจำนวน 3,394 ตัวอย่าง สามารถนำไปทดสอบด้วยสถิติอื่นๆ ได้โดยผลที่ได้จากการทดสอบจะมีความน่าเชื่อถือได้หรือไม่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง และนำไปใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.35 ภาคผนวก ก

4.2.1.2 Test for Normality of Residual

การทดสอบการแจกแจงแบบปกติโดยการทดสอบด้วย Kolmogorov-Smirnov^a ซึ่งใช้สำหรับพิจารณาการแจกแจงแบบปกติกรณีของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 50 กลุ่มตัวอย่างขึ้นไป พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p = .126$ สรุปได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ เป็นไปตามเกณฑ์ของ Gujarati (2003) รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.36 ภาคผนวก ก

4.2.1.3 การตรวจสอบปัญหาค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ (Heteroscedasticity)

การทดสอบ χ^2_{BP} มีค่าเท่ากับ 0.214 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3.84 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อน (error variance) มีค่าคงที่ ซึ่งหมายถึงแบบจำลองที่มีอยู่มีความเหมาะสมกับข้อมูล นั่นคือไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เป็นไปตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim and Neter (2008) รายละเอียดปรากฏตามสูตรคำนวณ 1 ตารางที่ 4.37 และตารางที่ 4.38 ภาคผนวก ก

4.2.1.4 ทดสอบ Multicollinearity

การทดสอบ Multicollinearity พบว่า ตัวแปรอิสระมีค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.002-1.243 ซึ่งมีค่า VIF ไม่เกิน 10 สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่ก่อให้เกิดปัญหา

Multicollinearity เป็นไปตามเกณฑ์ของ Black (2006) สามารถนำไปทดสอบสมการถดถอยได้ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.39 ภาคผนวก ก

4.2.1.5 การทดสอบการกำหนดโมเดลผิด (Test of Specification error)

การทดสอบการกำหนดโมเดลผิด พบว่า $\hat{Y}$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นหมายถึงการยอมรับสมมติฐานหลัก สรุปได้ว่าการระบุโมเดลถูกต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008) รายละเอียดปรากฏในตาราง 4.40 ภาคผนวก ก

4.2.2 การทดสอบเงื่อนไขการใช้สถิติ Regression ของตัวแปรตามอัตราส่วนหนี้สินระยะยาว

4.2.2.1 การทดสอบ Outliers

การทดสอบ Outlier โดยกำหนด Standard Deviation Residual เท่ากับ 3 ผลปรากฏว่า Standard Deviation มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -1.730 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 2.305 ซึ่งไม่เกิน 3 ตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008) จึงสรุปได้ว่าข้อมูลจำนวน 3,394 ตัวอย่าง สามารถนำไปทดสอบด้วยสถิติอื่นๆ ได้โดยผลที่ได้จากการทดสอบจะมีความน่าเชื่อถือได้หรือไม่ คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง และนำไปใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.41 ภาคผนวก ก

4.2.2.2 Test for Normality of Residual

การทดสอบการแจกแจงแบบปกติโดยการทดสอบด้วย Kolmogorov-Smirnov^a ซึ่งใช้สำหรับพิจารณาการแจกแจงแบบปกติกรณีในกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 50 กลุ่มตัวอย่างขึ้นไป พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p = .293$ สรุปได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ เป็นไปตามเกณฑ์ของ Gujarati (2003) รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.42 ภาคผนวก ก

4.2.2.3 การตรวจสอบปัญหาค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ (Heteroscedasticity)

การทดสอบ χ^2_{BP} มีค่าเท่ากับ 1.808 มีค่าน้อยกว่า 3.84 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อน (error variance) มีค่าคงที่ ซึ่งหมายถึงแบบจำลองที่มีอยู่มีความเหมาะสมกับข้อมูล นั่นคือไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เป็นไปตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008) รายละเอียดปรากฏตามสูตรคำนวณ 2 ตารางที่ 4.43 และตารางที่ 4.44 ภาคผนวก ก

4.2.2.4 ทดสอบ Multicollinearity

การทดสอบ Multicollinearity ตัวแปรอิสระมีค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.002-1.243 ซึ่งมีค่า VIF ไม่เกิน 10 สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity

เป็นไปตามเกณฑ์ของ Black (2006) สามารถนำไปทดสอบสมการถดถอยได้ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.45 ภาคผนวก ก

4.2.2.5 การทดสอบการกำหนดโมเดลผิด (Test of Specification error)

การทดสอบการกำหนดโมเดลผิด พบว่า $\hat{Y}$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นหมายถึงการยอมรับสมมติฐานหลัก สรุปได้ว่าการระบุ โมเดลถูกต้อง เป็นไปตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008) รายละเอียดปรากฏในตาราง 4.46 ภาคผนวก ก

4.2.3 การทดสอบเงื่อนไขการใช้สถิติ Regression ของตัวแปรตามอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

4.2.3.1 การทดสอบ Outliers

การทดสอบ Outlier โดยกำหนด Standard Deviation Residual เท่ากับ 3 ผลปรากฏว่า Standard Deviation มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -1.337 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 2.255 ซึ่งไม่เกิน 3 ตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008) จึงสรุปได้ว่าข้อมูลจำนวน 3,394 ตัวอย่าง สามารถนำไปทดสอบด้วยสถิติอื่นๆ ได้โดยผลที่ได้จากการทดสอบจะมีความน่าเชื่อถือได้หรือไม่ คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง และนำไปใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.47 ภาคผนวก ก

4.2.3.2 Test for Normality of Residual

การทดสอบการแจกแจงแบบปกติโดยการทดสอบด้วย Kolmogorov-Smirnov^a ซึ่งใช้สำหรับพิจารณาการแจกแจงแบบปกติกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 50 กลุ่มตัวอย่างขึ้นไป พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p = .053$ สรุปได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ เป็นไปตามเกณฑ์ของ Gujarati (2003) รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.48 ภาคผนวก ก

4.2.3.3 การตรวจสอบปัญหาค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ (Heteroscedasticity)

การทดสอบ χ^2_{BP} มีค่าเท่ากับ 1.499 มีค่าน้อยกว่า 3.84 ดังนั้นจึง สรุปได้ว่า ความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อน (error variance) มีค่าคงที่ ซึ่งหมายถึงแบบจำลองที่มีอยู่มีความเหมาะสมกับข้อมูล นั่นคือไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เป็นไปตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008) รายละเอียดปรากฏตามสูตรคำนวณ 3 ตารางที่ 4.49 และตารางที่ 4.50 ภาคผนวก ก

4.2.3.4 ทดสอบ Multicollinearity

การทดสอบ Multicollinearity ตัวแปรอิสระมีค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.002-1.243 ซึ่งมีค่า VIF ไม่เกิน 10 สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity เป็นไปตามเกณฑ์ของ Black (2006) สามารถนำไปทดสอบสมการถดถอยได้ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.51 ภาคผนวก ก

4.2.3.5 การทดสอบการกำหนดโมเดลผิด (Test of Specification error)

การทดสอบการกำหนดโมเดลผิด พบว่า $Yhat^2$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นหมายถึงการยอมรับสมมติฐานหลัก สรุปได้ว่าการระบุโมเดลถูกต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008) รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.52 ภาคผนวก ก

4.2.4 ตารางสรุปการทดสอบเงื่อนไขของ Regression ของตัวแปรตามอัตราส่วนหนี้สินรวม (TDL) อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว (LDR) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE)

การสรุปผลทดสอบเงื่อนไขของ Regression ของตัวแปรตามอัตราส่วนหนี้สินรวม (TDL) อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว (LDR) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ปรากฏในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 สรุปการทดสอบเงื่อนไขของ Regression ของตัวแปรตามอัตราส่วนหนี้สินรวม (TDL) อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว (LDR) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE)

รายการทดสอบเงื่อนไข	เกณฑ์ที่ยอมรับ	ผลการทดสอบ		
		TDL	LDR	DE
1. Outliers	ค่า Standard Deviation of Residual ไม่เกิน 3 ตามเกณฑ์ของ Gujarati (2003)	ผ่าน	ผ่าน	ผ่าน
2. Test for Normality of Residual	ค่าทดสอบ Kolmogorov-Smirnov ^a ต้องไม่มีนัยสำคัญ ตามเกณฑ์ของ Gujarati (2003)	ผ่าน	ผ่าน	ผ่าน
3. Heteroscedasticity	χ^2_{BP} ยอมรับสมมติฐานหลัก ตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008)	ผ่าน	ผ่าน	ผ่าน
4. Multicollinearity	ค่า VIF ไม่เกิน 10 ตามเกณฑ์ของ Black (2006)	ผ่าน	ผ่าน	ผ่าน
5. Test of Specification error	$Yhat^2$ ต้องไม่มีนัยสำคัญ ตามเกณฑ์ของ Kutner, Nachtsheim, and Neter (2008)	ผ่าน	ผ่าน	ผ่าน

4.3 สถิติเบื้องต้น ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และผลการวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุน

4.3.1 สถิติเบื้องต้นของตัวแปรในภาพรวม

4.3.1.1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาซึ่งจะทำการใช้สถิติพื้นฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา โดยจะใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์

ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติพื้นฐานของโครงสร้างเงินทุนในแต่ละอุตสาหกรรม

หน่วย: พันบาท

สินทรัพย์รวม	ปี 2554				ปี 2555			
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อุตสาหกรรมการผลิต	855.88	383,653.36	105,441.96	42,922.90	855.88	383,653.36	106,356.43	42,271.17
อุตสาหกรรมบริการ	13,172.08	248,959.85	105,308.48	42,209.31	487.64	248,959.85	94,148.67	40,612.92
อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก	487.64	203,904.39	89,777.03	36,922.73	33,680.84	19,9871.52	104,177.16	41,176.31
หนี้สินรวม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อุตสาหกรรมการผลิต	7.00	1,011,736.45	68,361.83	58,278.79	7.00	101,173.64	67,629.35	57,888.85
อุตสาหกรรมบริการ	15.00	895,196.16	72,607.50	66,718.98	4.00	895,196.16	67,945.89	61,700.09
อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก	4.00	817,805.41	61,466.68	42,520.93	15.00	53,6797.24	69,067.82	53,379.63

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

หน่วย:พันบาท

สินทรัพย์	ปี 2554				ปี 2555			
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
รวม								
หนี้สินระยะยาว								
อุตสาหกรรม การผลิต	1,299.72	210,480.08	30,014.22	40,281.14	1,329.85	231,023.75	29,753.05	37,090.63
อุตสาหกรรม การบริการ	666.53	192,796.97	30,370.28	48,102.02	823.64	200,326.48	32,985.56	42,191.41
อุตสาหกรรม การค้าส่งและ ค้าปลีก	6,415.30	126,025.26	26,203.35	20,994.26	6,239.20	137,293.64	28,739.87	35,252.60
ส่วนของ ผู้ถือหุ้น	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อุตสาหกรรม การผลิต	3,426.15	362,873.44	32,299.18	55,756.67	2,142.63	328,392.32	33,099.87	53,246.19
อุตสาหกรรม การบริการ	804.32	303,415.60	29,196.06	53,976.45	1,342.45	324,689.89	31,127.63	52,835.94
อุตสาหกรรม การค้าส่งและ ค้าปลีก	9,216.27	293,086.63	25,204.27	49,520.66	7,342.65	216,385.50	25,045.55	49,254.20

จากตารางที่ 4.3 พบว่าอุตสาหกรรมการผลิตมีสินทรัพย์รวมที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจเป็นจำนวนมากกว่าอุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในปี 2544 เท่ากับ 105,441.96 บาท และในปี 2555 เท่ากับ 106,356.43 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกมีสินทรัพย์รวมรองลงมาตามลำดับ โดยในปี 2554 ค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์รวมเท่า 105,308.48 และ 89,777.03 แต่ในปี 2555 อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก และอุตสาหกรรมบริการ มีสินทรัพย์รวมรองลงมาตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์รวมเท่ากับ 104,177.16 และ 94,148.67 จากผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า อุตสาหกรรมการผลิตมีสินทรัพย์รวมเป็นจำนวนมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น อาจเป็นเพราะว่าอุตสาหกรรมผลิตนั้นมีการลงทุนในเครื่องจักรเพื่อที่จะนำมาใช้ในการผลิตสินค้าออกจำหน่ายสู่ท้องตลาดเพื่อการ

อุปโภคบริโภค และเครื่องจักรที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้านั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดนวัตกรรมของกระบวนการผลิต เป็นการคิดค้นกระบวนการใหม่ๆ ที่ใช้ในการผลิตสินค้า ประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อที่จะสามารถกับคู่แข่งกันได้ไม่ว่าจะทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ ทั้งทางด้านราคาของสินค้า ด้านคุณภาพของสินค้าด้วย ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศผู้ผลิตสินค้าและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเป็นหลัก ซึ่งเห็นได้ชัดเจนของอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเสื้อผ้า และเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งประเทศไทยเป็นฐานการประกอบและผู้ประกอบการไทยอยู่ในฐานะผู้รับจ้างผลิต ดังนั้นเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป้าหมายที่สำคัญ คือ การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ซึ่งจะเอื้อและสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายการผลิตในระดับภูมิภาค ดังนั้นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดในประเทศไทยสามารถที่จะแสวงหาปัจจัยการผลิตที่ต้นทุนถูกกว่ามาใช้ในการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคาเพื่อส่งขายนอกภูมิภาค รวมทั้งผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดใหม่ในภูมิภาคได้ง่ายและสะดวกขึ้นภายใต้การลดภาษีและ การอำนวยความสะดวกทางการค้า

ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการมีอัตราของหนี้สินรวมที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจเป็นจำนวนมาก รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก ตามลำดับ จำนวนหนี้สินของอุตสาหกรรมบริการมีจำนวนเฉลี่ยในปี 2544 เท่ากับ 72,607.50 และในปี 2555 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 67,945.89 ในขณะที่อุตสาหกรรมผลิต และอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก มีค่าเฉลี่ยของจำนวนหนี้สินรวมในปี 2554 เท่ากับ 68,361.83 และ 61,466.68 ตามลำดับ ส่วนในปี 2555 อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก และอุตสาหกรรมผลิต มีค่าเฉลี่ยของจำนวนหนี้สินรวมเท่ากับ 69,067.82 และ 67,629.35 ตามลำดับ ในขณะที่จำนวนของหนี้สินระยะยาวของอุตสาหกรรมบริการนั้นมีจำนวนมากกว่าอุตสาหกรรมผลิต และอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกในปี 2554 และปี 2555 โดยอุตสาหกรรมบริการมีจำนวนค่าเฉลี่ยของหนี้สินระยะยาวในปี 2554 เท่ากับ 30,370.28 และในปี 2555 เท่ากับ 32,985.56 ส่วนอุตสาหกรรมผลิต และอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก มีจำนวนค่าเฉลี่ยของหนี้สินระยะยาวในปี 2554 เท่ากับ 30,014.22 และ 26,203.35 ตามลำดับ และในปี 2555 เท่ากับ 29,753.05 และ 28,739.87 ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมบริการมีการใช้หนี้สินในโครงสร้างเงินทุนมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น สำหรับอุตสาหกรรมบริการจะทำการจัดหาเงินทุนมาใช้ในดำเนินธุรกิจนั้นจะจัดหาเงินทุนมาจากการก่อหนี้สินมากกว่าการจัดหาเงินมาจากการเพิ่มทุน ซึ่งอุตสาหกรรมบริการก็มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยในแต่ละปีสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศปีละหลายแสนล้านบาท เพื่อให้เกิดขีดความสามารถในการแข่งขันและการก้าวเข้าสู่ประชาเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 อุตสาหกรรมบริการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย จะใช้เงินทุน

มาจากแหล่งของหนี้สินรวมและอยู่ในรูปของหนี้สินระยะยาวมากกว่าการจัดหาเงินทุนจากการเพิ่มทุน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาธุรกิจ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมบริการต้องมีการพัฒนาตนเอง และเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านบริการ โดยอาจจะมีการลงทุนเพิ่มในการดำเนินงานเพื่อรองรับการแข่งขันในด้านต่างๆ

อุตสาหกรรมการผลิตมีสัดส่วน โครงสร้างเงินทุนที่อยู่ในรูปของส่วนผู้ถือหุ้นมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น ซึ่งจำนวนส่วนผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมการผลิตมีจำนวนเฉลี่ย ในปี 2554 เท่ากับ 32,299.18 ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก มีค่าเฉลี่ยของจำนวนส่วนของผู้ถือหุ้น เท่ากับ 29,196.06 บาท และ 25,204.27 บาท ตามลำดับ ส่วนปี 2555 อุตสาหกรรมการผลิต มีค่าเฉลี่ยของจำนวนส่วนของผู้ถือหุ้น เท่ากับ 33,099.87 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก มีค่าเฉลี่ยของจำนวนส่วนของผู้ถือหุ้น เท่ากับ 31,127.63 บาท และ 25,045.55 บาท ตามลำดับ ทำให้เห็นได้ว่าอุตสาหกรรมผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย มีการจัดหาเงินทุนมาใช้ในการดำเนินงานธุรกิจที่อยู่ในรูปแบบของส่วนผู้ถือหุ้นมากกว่าอุตสาหกรรมอื่นตามที่กล่าวมา อาจเป็นเพราะว่าอุตสาหกรรมการผลิตนั้นมีการแข่งขันที่สูงที่เกี่ยวเนื่องกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ด้านแบรนด์สินค้า ต้นทุน คู่แข่งขันรายใหม่ที่เข้ามาในอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการผลิต มีระดับการแข่งขันที่เข้มข้มอยู่ตลอด ซึ่งเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงในการดำเนินงานนั้น อุตสาหกรรมการผลิตมีการจัดหาเงินทุนมาจากส่วนของผู้ถือหุ้นนั้นมากกว่าส่วนของหนี้สินระยะยาว แต่ถ้าเปรียบเทียบแล้ว อุตสาหกรรมผลิตทำการจัดหาเงินทุนมาจากส่วนของหนี้สินระยะยาว ในปี 2554 เท่ากับ 30,014.22 บาท และในปี 2555 เท่ากับ 29,753.05 บาท ซึ่งจำนวนของส่วนของผู้ถือหุ้น และส่วนหนี้สินระยะยาวนั้นมีจำนวนไม่ต่างกันเท่าไร นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมผลิตนั้นมีการจัดหาเงินทุนมาใช้ในการดำเนินงานนั้นมาจาก ส่วนของผู้ถือหุ้น และ หนี้สินระยะยาว เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจและขยายธุรกิจ เพราะเมื่อมีการเปิด ประชาเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 อุตสาหกรรมผลิตต้องผลักดันตัวเองให้เป็น Trading Nation นั่นก็คือสามารถผนวกรวมกันได้ เพราะปัจจุบันประเทศไทยค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงและมีมูลค่าขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบของการค้าชายแดนและการค้าข้ามแดน รวมทั้งผู้ประกอบการของประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงมายาวนาน สินค้าไทยได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคในภูมิภาคนี้เป็นฐานทุนเดิมอยู่แล้ว โดยเฉพาะในประเทศพม่า ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่มีความสัมพันธ์ทั้งทางด้านการค้า การลงทุน และมีความใกล้ชิดกันทางวัฒนธรรม ดังนั้นเพื่อให้เกิด Trading Nation วิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยต้องสนับสนุนให้ทำการแสวงหาผลประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้าให้มากขึ้น สนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการ

ขนาดกลางและขนาดย่อมให้ก้าวสู่การเป็นผู้ส่งออกและเป็นนักลงทุนระหว่างประเทศ พัฒนาความสามารถในด้านการแข่งขันของสินค้าไทยทั้งในตลาดโลกและตลาดอาเซียน สำหรับผู้ประกอบการนั้นต้องมีการพัฒนาตนเองจากการเป็น Production man ก้าวสู่การเป็น Marketing man มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีทักษะในการประกอบธุรกิจ มีวิสัยทัศน์ที่สามารถมองเห็นโอกาสและความท้าทายในอนาคต รวมทั้งต้องสามารถปรับตัวและกำหนดกลยุทธ์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งต้องสามารถปรับตัวและกำหนดกลยุทธ์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากตารางข้างต้นจึงสรุปได้ดังนี้ อุตสาหกรรมการผลิต มีสินทรัพย์รวมที่นำมาใช้ในการดำเนินงานมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตนั้นอาจจะมีเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตหรือโรงงานที่ทำการผลิตสินค้าออกจำหน่าย จึงทำให้มีสินทรัพย์รวมนั้นมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น และอุตสาหกรรมการผลิตนั้นก็มีการจัดหาเงินทุนมาจากส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตมีการจัดสัดส่วน โครงสร้างเงินทุนที่ปรากฏนั้น มีการใช้ทั้งส่วนของหนี้สินระยะยาวและส่วนของผู้ถือหุ้นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันแต่ ส่วนของผู้ถือหุ้นนั้นมีจำนวนมากกว่า แสดงให้เห็นว่าเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมการผลิตมาจากทั้งแหล่งหนี้สินระยะยาว และ ส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนอุตสาหกรรมการบริการมีจำนวนหนี้สินรวม และจำนวนหนี้สินระยะยาว ที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจนั้นมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนโครงสร้างเงินทุนของอุตสาหกรรมการบริการนั้นทำให้พบว่า อุตสาหกรรมการบริการมี หนี้สินระยะยาว มากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น นั้นแสดงให้เห็นว่า อุตสาหกรรมการบริการจัดหาเงินทุนมาใช้ในการดำเนินธุรกิจจากการกู้ยืมระยะยาวมากกว่าการจัดหาเงินมาจากแหล่งเงินทุนของผู้ถือหุ้น โดยการเพิ่มทุน เพื่อนำมาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถในด้านการแข่งขัน การเตรียมความพร้อมให้แก่บุคลากร เพื่อยกระดับความรู้ ความสามารถ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติพื้นฐานของสภาพคล่องของแต่ละอุตสาหกรรมที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางใน
ประเทศ

หน่วย: พันบาท

สินทรัพย์ หมุนเวียน	ปี 2554				ปี 2555			
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อุตสาหกรรม การผลิต	17.10	178,317.83	45,389.21	37,293.64	19.73	172,835.46	45,627.45	35,218.39
อุตสาหกรรม การบริการ	25.37	194,845.94	62,917.83	36,729.83	26.38	18,2537.29	59,125.37	37,293.74
อุตสาหกรรม การค้าส่งและ ค้าปลีก	18.23	172,932.47	62,386.49	27,389.46	29.36	16,3290.34	61,273.84	21,627.38
หนี้สิน หมุนเวียน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อุตสาหกรรม การผลิต	7.00	1,010,374.30	47,579.73	47,305.20	7.00	1,010,374.30	47,915.90	47,039.28
อุตสาหกรรม การบริการ	4.00	811,923.04	48,413.30	40,434.01	4.00	811,923.04	45,318.59	45,962.90
อุตสาหกรรม การค้าส่งและ ค้าปลีก	9.00	59,1727.94	42,894.85	46,977.79	10.30	500,795.76	44,699.26	42,802.73

จากตาราง 4.4 พบว่า ในปี 2554 อุตสาหกรรมการบริการ มีจำนวนสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในดำเนินธุรกิจเฉลี่ยเท่ากับ 62,917,83 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก และอุตสาหกรรมการผลิต มีค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์หมุนเวียน เท่ากับ 62,386.49 บาท และ 45,389.21 ตามลำดับ ส่วนในปี 2555 พบว่า อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก มีจำนวนสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินงานเฉลี่ยเท่ากับ 61,273.84 บาท ในขณะที่ อุตสาหกรรมการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิต มีค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์หมุนเวียน เท่ากับ 59,125.37 บาท และ 45,627.45 บาท ตามลำดับ ในส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินงานในปี 2554 อุตสาหกรรมการบริการมีจำนวนค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินงานสูงกว่าอุตสาหกรรมอื่น ซึ่งสินทรัพย์หมุนเวียนนั้นจะอยู่ในรูปของเงินสด ถูกหนี้การค้า สินค้าคงเหลือ ฯลฯ แต่สำหรับ

อุตสาหกรรมบริการที่มีจำนวนของสินทรัพย์หมุนเวียนในการดำเนินงานนั้นจะอยู่ในรูปของเงินสด หรือลูกหนี้การค้า เพราะอุตสาหกรรมบริการนั้นจะมีลักษณะการขายสินค้าที่อยู่ในรูปแบบของการบริการไม่สามารถที่จะจับต้องได้ อุตสาหกรรมบริการจึงไม่มีสินทรัพย์หมุนเวียนที่อยู่ในรูปของสินค้าคงเหลือ ซึ่งอุตสาหกรรมบริการจะมีสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจนั้นส่วนมากจะอยู่ในรูปของเงินสด และลูกหนี้การค้า มากกว่า จึงทำให้อุตสาหกรรมบริการนั้นมีสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ ส่วนปี 2555 อุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีกมีค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น ซึ่งสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจจะอยู่ในรูปของเงินสด ลูกหนี้การค้า และสินค้าคงเหลือ เพราะลักษณะของการดำเนินงานของอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีกนั้นจะมีทั้งการขายสินค้าที่เป็นเงินสด และเป็นเงินเชื่อ ส่วนสินค้าคงเหลือก็จะมีจำนวนมากเพื่อให้เพียงพอต่อยอดขายในแต่ละ ซึ่งในส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนที่จะใช้การดำเนินธุรกิจสำหรับอุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีกนั้น ย่อมมีมากกว่าอุตสาหกรรมผลิต เพราะทั้ง 2 อุตสาหกรรมจะมีลักษณะของการขายสินค้าและบริการที่เหมือนกัน คือจะขายสินค้าและบริการที่เป็นทั้งเงินสด และขายเงินเชื่อ การขายสินค้าเป็นเงินเชื่อจะในเครดิตการค้าไม่เกิน 90 วัน ซึ่งถือเป็นการปล่อยเครดิตในระยะเวลาสั้นๆ จึงทำให้ทั้ง 2 อุตสาหกรรมมีสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินงานมากกว่าอุตสาหกรรมบริการ

นอกจากนี้ยังพบว่าในปี 2554 หนี้สินหมุนเวียนเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมบริการมีค่าเท่ากับ 48,413.30 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมผลิต และอุตสาหกรรมบริการ มีหนี้สินหมุนเวียนเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ เท่ากับ 47,579.73 บาท และ 42,894.85 บาท ตามลำดับ ในปี 2555 อุตสาหกรรมผลิต มีหนี้สินหมุนเวียนเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ 47,039.28 บาท ในขณะที่ อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีก มีหนี้สินหมุนเวียนเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ เท่ากับ 45,318.59 บาท และ 44,699.26 บาท ซึ่งหนี้สินหมุนเวียนเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจในปี 2554 ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ อุตสาหกรรมบริการ ซึ่งหนี้สินหมุนเวียนอาจจะอยู่ในรูปแบบของเจ้าหนี้การค้า เงินกู้ระยะสั้น เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร เจ้าหนี้อื่นๆ เป็นต้น สำหรับอุตสาหกรรมบริการนั้นอาจจะมีการหนี้สินหมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจนั้นจะอยู่ในรูปแบบของเงินกู้ยืมระยะสั้นเพื่อมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพราะอุตสาหกรรมบริการจะขายสินค้าและบริการในลักษณะที่เป็นสินค้าที่ไม่สามารถจับต้องได้ ดังนั้นหนี้สินหมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจจึงจะไม่ค่อยมีเจ้าหนี้การ ส่วนในปี 2555 อุตสาหกรรมที่มีการใช้หนี้สินหมุนเวียนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจได้แก่ อุตสาหกรรมผลิต เพราะอุตสาหกรรมผลิตเป็นลักษณะของการผลิตสินค้าเพื่อใช้ในการจำหน่ายดังนั้น

จึงมีการใช้หนี้สินหมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น หนี้สินหมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ อาจอยู่ในรูปของเจ้าหนี้การค้า เงินกู้ระยะสั้น เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร ก็ได้ตามที่กล่าวมา เพราะอุตสาหกรรมการผลิตมีการจัดซื้อวัตถุดิบมาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งผู้ขายวัตถุดิบอาจให้เครดิตการค้าในระยะเวลาสั้นๆ จำนวน 30-90 วัน หรือผู้ประกอบการอาจจะมีบัญชีเงินเบิกเกินบัญชีเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานของธุรกิจ หรือจ่ายค่าวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตก็ได้

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ในปี 2554 อุตสาหกรรมการบริการมีการใช้สินทรัพย์หมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจมากที่สุด ส่วนปี 2555 อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกมีการใช้สินทรัพย์หมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจมากที่สุด ซึ่งทั้ง 2 อุตสาหกรรมนั้นจะมีลักษณะของการขายสินค้าและบริการที่อยู่ในรูปของเงินสด และเงินเชื่อ ส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบของสินค้าคงเหลือสำหรับอุตสาหกรรมการบริการนั้นไม่มีการใช้สินค้าคงเหลือเพราะเป็นอุตสาหกรรมการบริการจะเป็นการขายบริการ มากกว่าการขายสินค้าที่จับต้องได้ แต่อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกจะมีสินทรัพย์หมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบของสินค้าคงเหลือเป็นจำนวนมาก เพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ ส่วนอุตสาหกรรมที่มีการหนี้สินหมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจมากที่สุดใน ปี 2554 ได้แก่ อุตสาหกรรมการบริการ และในปี 2555 ได้แก่อุตสาหกรรมการผลิต สำหรับอุตสาหกรรมการบริการจะมีการหนี้สินหมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจจะอยู่ในรูปแบบของ เงินกู้ระยะสั้น มากกว่า ขณะที่อุตสาหกรรมการผลิตมีการใช้หนี้สินหมุนเวียนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ อาจอยู่ในรูปของเจ้าหนี้การค้า เงินกู้ระยะสั้น เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร ก็ได้ตามที่กล่าวมา เพราะอุตสาหกรรมการผลิตมีการจัดซื้อวัตถุดิบมาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งผู้ขายวัตถุดิบอาจให้เครดิตการค้าหรือผู้ประกอบการอาจจะมีบัญชีเงินเบิกเกินบัญชีเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานของธุรกิจหรือจ่ายค่าวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตก็ได้

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติพื้นฐานของลูกหนี้การค้า เจ้าหนี้การค้า เงินกู้ยืมระยะสั้นของแต่ละอุตสาหกรรม
ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศ

หน่วย : พันบาท

ลูกหนี้การค้า	ปี 2554				ปี 2555			
	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
อุตสาหกรรม การผลิต	2.03	166,235.45	24,256.33	19,988.09	2.03	166,235.45	25,655.63	21,407.30
อุตสาหกรรม การบริการ	0.62	163,256.67	23,903.49	26,071.4	1.80	132,863.53	23,105.36	21,603.83
อุตสาหกรรม การค้าส่ง และค้าปลีก	1.80	132,863.53	26,933.50	21,788.42	0.62	163,256.67	26,345.10	25,932.88
เจ้าหนี้การค้า	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
อุตสาหกรรม การผลิต	1.46	242,160.69	21,231.10	23,341.43	1.46	187,084.84	21,688.14	23,327.01
อุตสาหกรรม การบริการ	72.10	249,604.64	18,718.23	26,510.90	6.09	242,160.69	21,882.08	24,685.66
อุตสาหกรรม การค้าส่ง และค้าปลีก	6.09	171,376.22	26,492.23	24,362.30	7.21	249.60	22,099.64	27,855.77
เงินกู้ยืม ระยะสั้น	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
อุตสาหกรรม การผลิต	150.00	85,438.81	2,328.39	1,729.73	127.91	62,895.37	2,328.39	1,639.27
อุตสาหกรรม การบริการ	62.98	72,398.46	3,927.39	172.62	72.39	7,128.73	4,012.63	182.39
อุตสาหกรรม การค้าส่ง และค้าปลีก	50.00	62,936.72	2,730.91	1,721.83	63.29	72,781.73	2,873.19	1,521.92

จากตารางที่ 4.5 พบว่าอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกมีจำนวนลูกหนี้การค้าเฉลี่ย ในปี 2554 เท่ากับ 26,933.50 ในขณะที่อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ มีจำนวนลูกหนี้การค้าเฉลี่ย เท่ากับ 24,256.33 บาท และ 23,903.49 บาท ตามลำดับ ในปี 2555 อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกมีจำนวนลูกหนี้การค้าเฉลี่ย เท่ากับ 26,345.10 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ มีจำนวนลูกหนี้การค้าเฉลี่ย 25,655 บาท และ 23,105.36 ตามลำดับ ส่วนอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกมีจำนวนเจ้าหนี้การค้าเฉลี่ย ในปี 2554 เท่ากับ 26,492.23 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ มีจำนวนเจ้าหนี้การค้าเฉลี่ยเท่ากับ 21,231.10 บาท และ 18,718.23 บาท ตามลำดับ ในปี 2555 อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกมีจำนวนเจ้าหนี้การค้าเฉลี่ย เท่ากับ 22,099.64 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก และอุตสาหกรรมบริการ มีจำนวนเจ้าหนี้การค้าเฉลี่ยเท่ากับ 21,882.08 บาท และ 21,688.14 บาท ตามลำดับ จากที่กล่าวมาทำให้พบว่าอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกมีจำนวนของลูกหนี้การค้าและจำนวนเจ้าหนี้การค้าที่สูงกว่าอุตสาหกรรมอื่น เพราะรูปแบบในการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกเป็นลักษณะของการซื้อมาและขายไป โดยการซื้อสินค้ามาขายก็จะได้รับเครดิตจากเจ้าหนี้การค้า สำหรับผู้ประกอบการที่จะขายสินค้าเป็นเงินสดและเงินเชื่อ การขายสินค้าที่เป็นเงินเชื่อผู้ประกอบการควรพิจารณาการให้เครดิตไม่เกินกว่าจำนวนวันที่เราได้รับสินเชื่อจากเจ้าหนี้เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้การค้า สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกที่มีการเชื่อนั้นก็จะมีความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระหนี้หรืออาจเกิดหนี้สูญขึ้นได้ ดังนั้นควรมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการให้สินเชื่ออาจจะพิจารณาตาม คุณลักษณะหรือวินัยในการใช้และการชำระสินเชื่อในอดีต ซึ่งบอกถึงการรักษาสัญญาในการใช้สินเชื่อ ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้คืน เงินทุน หรือสินทรัพย์ หรือเงินฝากของผู้ขอสินเชื่อ ปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขอื่นที่มีผลกระทบต่อรายได้ เป็นต้นว่าเศรษฐกิจ อาชีพ หรือเงื่อนไขในการกู้ หลักประกันที่เป็นทรัพย์สินซึ่งผู้กู้จะนำมาจำนำ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาการให้สินเชื่อด้วย

อุตสาหกรรมบริการมีจำนวนเงินกู้ระยะสั้น ในปี 2554 เท่ากับ 3,927.39 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก และอุตสาหกรรมการผลิตมีจำนวนเงินกู้ยืมระยะสั้นเฉลี่ยเท่ากับ 2,730.91 บาท และ 2,328.39 บาท ตามลำดับ ในปี 2555 อุตสาหกรรมบริการมีจำนวนเงินกู้ระยะสั้น เท่ากับ 4,012.63 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก และอุตสาหกรรมการผลิตมีจำนวนเงินกู้ยืมระยะสั้นเฉลี่ยเท่ากับ 2,873.19 บาท และ 2,328.39 บาท ตามลำดับ จากที่กล่าวมาทำให้พบว่าอุตสาหกรรมบริการจะมีการใช้เงินกู้ยืมระยะสั้นมาใช้ในการดำเนินธุรกิจเนื่องจากอุตสาหกรรมบริการลักษณะของการประกอบธุรกิจจะเป็นการขาย

บริการมากกว่าการขายสินค้าที่จับต้องได้ จึงได้มีการใช้เงินกู้ยืมระยะสั้นมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น ซึ่งเงินกู้ยืมระยะสั้นจะเป็นเงินกู้ยืมจากบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน นอกจากนี้สินที่เกดจากการซื้อสินค้าหรือบริการ แต่สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการใช้เงินกู้ยืมระยะสั้นน้อยที่สุดได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต

จากที่กล่าวมาพบว่าอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกมีจำนวนลูกหนี้การค้าเฉลี่ยและเจ้าหนี้การค้าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ ตามลำดับ อาจจะเป็นเพราะว่าลักษณะการประกอบการของอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกนั้นสามารถที่จะขายสินค้าเป็นทั้งเงินสดและเงินเชื่อ สำหรับการขายเป็นเงินเชื่อต้องพิจารณาการให้เครดิตแก่ลูกหนี้ไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับเครดิตการค้าจากเจ้าหนี้เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ ในขณะที่อุตสาหกรรมการบริการจะมีการใช้เงินกู้ยืมระยะสั้นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก และอุตสาหกรรมการผลิตตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติพื้นฐานของสินทรัพย์ถาวรแต่ละอุตสาหกรรมที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศ

หน่วย: พันบาท

สินทรัพย์ถาวร	ปี 2554				ปี 2555			
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อุตสาหกรรมการผลิต	1.00	290,396.08	42,738.42	32,288.95	1.00	290,396.08	41,021.72	31,807.64
อุตสาหกรรมการบริการ	39.85	203,168.48	47,050.34	44,571.66	5.55	203,168.48	34,228.88	39,819.58
อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก	11.57	127,223.16	20,603.73	23,027.96	39.85	190,382.28	40,468.46	39,205.41

จากตารางที่ 4.6 พบว่าอุตสาหกรรมการบริการมีสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินงานธุรกิจในปี 2554 เท่ากับ 47,050.34 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกมีสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินงานธุรกิจเท่ากับ 42,738.42 บาท และ 20,603.73 บาท ตามลำดับ ในปี 2555 พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตมีสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินงาน

ธุรกิจ เท่ากับ 41,021.72 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก และอุตสาหกรรมบริการมีสินทรัพย์เฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจเท่ากับ 40,468.46 บาท และ 34,228.88 บาท ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบพบว่าค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์ถาวรของอุตสาหกรรมบริการสูงกว่าอุตสาหกรรมอื่นในปี 2554 และในปี 2555 อุตสาหกรรมการผลิตมีสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น เนื่องจากที่อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมผลิตมีสินทรัพย์ถาวรที่ใช้ในการดำเนินงานมากขึ้นเพราะว่า อุตสาหกรรมบริการจะมีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจเพราะอุตสาหกรรมบริการนั้นจะขายลักษณะของการบริการไม่ได้ขายตัวสินค้าที่สามารถจับต้องได้ ดังนั้นผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมบริการก็จะเน้นที่สิ่งปลูกสร้าง ไม่ว่าจะเป็นโรงแรมหรืออาคารสถานที่เพื่อเป็นการดึงดูดใจจากผู้ใช้บริการก่อนที่จะเห็นจากภายนอกที่เป็นตัวอาคารและสถานที่

สำหรับอุตสาหกรรมผลิตที่มีสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น ในปี 2555 นั้นอาจเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตนั้นมีการลงทุนเพิ่มส่วนของสินทรัพย์ถาวร อาจจะมีการขยายโรงงานที่ใช้สำหรับการผลิต หรือการซื้อเครื่องจักรมาใช้ใช้ในการผลิตสินค้าเพิ่ม

แต่สำหรับสินทรัพย์ถาวรในปี 2555 ของทั้งอุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมผลิตนั้นมียอดลดลงจากปี 2554 อาจจะเป็นเพราะว่าทั้งสองอุตสาหกรรมอาจจะมีการนำสินทรัพย์ถาวรของจำหน่าย หรือสินทรัพย์ถาวรบางส่วน หรือสินทรัพย์ถาวรนั้นหมดอายุการใช้งานจึงทำให้ยอดสินทรัพย์ถาวรนั้นลดลง ในขณะที่อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกนั้นจะมีจำนวนของสินทรัพย์ถาวรที่ใช้ในการดำเนินงานนั้นเพิ่มขึ้นในปี 2555 จากปี 2554 นั้นแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกนั้นมีการขยายการลงทุนในส่วนของสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการการค้าส่งและค้าปลีกนั้นอาจเข้าไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อหาช่องทางในการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้นเพื่อให้มูลค่าทางเศรษฐกิจนั้นเพิ่มสูงขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ในปี 2554 อุตสาหกรรมบริการมีสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรม ส่วนในปี 2555 อุตสาหกรรมผลิตมีสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรม แต่ยอดสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจนั้นมียอดลดลงในปี 2555 จากปี 2554 แต่ในขณะที่อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกนั้นจะมีจำนวนของสินทรัพย์ถาวรที่ใช้ในการดำเนินงานนั้นเพิ่มขึ้นในปี 2555 จากปี 2554 นั้นแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกนั้นมีการขยายการลงทุนในส่วนของสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติพื้นฐานของอัตราการเจริญเติบโตและอายุในการดำเนินธุรกิจแต่ละอุตสาหกรรม
ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศ

หน่วย: พันบาท

อัตราการ เจริญเติบโต	ปี 2554				ปี 2555			
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
อุตสาหกรรม การผลิต	9,378.96	3,715,432.15	30,237.49	7,293.64	10,263.74	462,893.02	34,218.74	7,182.37
อุตสาหกรรม การบริการ	9,320.63	4,019,242.65	26,384.96	62,308.43	99,427.39	482,391.74	25,384.67	59,032.36
อุตสาหกรรม การค้าส่งและ ค้าปลีก	7,000.00	3,982,734.68	26,129.03	82,162.73	8,463.28	432,739.27	29,125.37	72,389.46
อายุ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
อุตสาหกรรม การผลิต	6.00	56.00	21.17	9.32	7.00	57.00	22.63	9.37
อุตสาหกรรม การบริการ	3.00	24.00	15.96	9.37	4.00	25.00	16.82	8.63
อุตสาหกรรม การค้าส่งและ ค้าปลีก	2.00	36.00	11.23	5.46	3.00	37.00	13.35	5.76

จากตารางที่ 4.7 พบว่าค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการผลิต ในปี 2554 เท่ากับ 30,237.49 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก มีค่าเท่ากับ 26,384.96 บาท และ 26,126.03 บาทตามลำดับ ส่วนในปี 2555 ค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการผลิต เท่ากับ 34,218.74 บาท ในขณะที่อุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก และอุตสาหกรรมบริการเท่ากับ 29,125.37 บาท และ 25,384.67 บาท ตามลำดับ ซึ่งอัตราการเจริญเติบโตใช้ยอดขายหรือยอดขายได้จากการดำเนินงาน ทำให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการผลิตมียอดขายมากกว่าอุตสาหกรรมอื่นอาจเป็นเพราะว่าเป็นอุตสาหกรรมผลิตเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศอุตสาหกรรมผลิตก็จะเป็นฐานการผลิตและส่งออก ประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วน เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม จึงทำให้

อุตสาหกรรมการผลิตนั้นมียอดขายหรือยอดขายได้จากการดำเนินที่สูงกว่าอุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมบริการ

อายุในการดำเนินธุรกิจเฉลี่ยนั้นแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการผลิตจะมีอายุในการดำเนินธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น ในปี 2554 เท่ากับ 21.17 ปี ในขณะที่ อุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีก เท่ากับ 15.96 ปี และ 11.23 ปี ส่วนในปี 2555 อายุในการดำเนินธุรกิจเฉลี่ยของอุตสาหกรรมการผลิต เท่ากับ 22.63 ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีก เท่ากับ 16.82 ปี และ 13.35 ปี ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการผลิตนั้นจะมีอายุในการดำเนินธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น อาจเป็นเพราะว่าอุตสาหกรรมผลิตอาจจะเริ่มทำธุรกิจตั้งแต่กิจการเจ้าของคนเดียวก่อน ต่อมาเปลี่ยนเป็นธุรกิจครอบครัวและทำการขยายใหญ่ขึ้นจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อสืบทอดกิจการของครอบครัวจึงทำให้อายุในการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมการผลิตนั้นมีอายุมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น แต่สำหรับอุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีกนั้น ผู้ประกอบกิจการบางบริษัทนั้นอาจจะเพียงเปิดดำเนินงานได้ไม่นาน และบางที่อาจจะเปิดดำเนินธุรกิจใหม่ไม่ได้เป็นธุรกิจของครอบครัวที่มีการเปิดติดต่อกันมานาน จึงทำให้ทั้งอุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีกมีอายุในการดำเนินธุรกิจน้อยกว่าอุตสาหกรรมผลิต

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่าอุตสาหกรรมการผลิตนั้นมีอัตราการเจริญเติบโต และอายุในการดำเนินธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีก อาจเป็นเพราะเพราะว่าเป็นอุตสาหกรรมผลิตเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศอุตสาหกรรมผลิตก็จะพื้นฐานการผลิตและส่งออกและอุตสาหกรรมผลิตก็จะมีอายุในการดำเนินธุรกิจนั้นยาวนานกว่าอุตสาหกรรมอื่นเพราะอุตสาหกรรมผลิตอาจจะเริ่มทำธุรกิจตั้งแต่กิจการเจ้าของคนเดียวก่อน ต่อมาเปลี่ยนเป็นธุรกิจครอบครัวและทำการขยายใหญ่ขึ้นจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อสืบทอดกิจการของครอบครัวจึงทำให้อายุในการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมการผลิตนั้นมีอายุมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรของวิสาหกิจขนาดกลางในภาพรวมที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	ปี 2554					ปี 2555			
	จำนวนค่า สังเกต	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ตัวแปรตาม									
อัตราส่วนหนี้สินรวม(TDR)	3,394	.02	7.05	.68	.47	.03	7.14	.72	.43
อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว (LDR)	3,394	.01	5.03	.32	.34	.02	6.12	.44	.36
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE)	3,394	1.01	5.97	2.31	1.15	1.35	6.63	3.11	1.37
ตัวแปรต้น									
ผลกระทบของอัตรากำไร (ETR)	3,394	.30	1.00	.97	.05	.34	1.58	.99	.24
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่ หนี้สิน (NDTS)	3,394	-4.80	3.34	-1.53	1.67	-3.92	3.68	-2.34	1.78
ความเสี่ยงทางธุรกิจ (BR)	3,394	1.01	280.52	15.59	13.80	1.31	295.42	16.85	11.57
สภาพคล่อง (CR)	3,394	.30	11206.39	15.23	255.18	.20	9348.69	15.36	232.45
อัตรากำไรเจริญเติบโต (GO)	3,394	7158956.00	4019242655.57	21096215.86	95999197.14	8463285.43	482391742.71	27819022.21	84532890.49
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	3,394	-.32	.57	.09	.09	-.25	.62	.16	.05
อายุของธุรกิจ (AGE)	3,394	2.00	56.00	18.82	10.01	3.00	57.00	19.31	9.58
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	3,394	.26	1.15	.15	.11	.35	1.59	.17	.07

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ตัวแปร	ปี 2554					ปี 2555			
	จำนวนค่า สังเกต	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
เจ้าหนี้สุทธิ (ND)	3,394	-2.30	1.66	1.42	0.83	-2.18	1.83	1.56	0.77
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)	3,394	-2.17	3.63	1.71	.57	-1.96	3.88	1.81	.64
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	3,394	17100.15	194845940.40	55160267.16	38320860.47	19734.79	182537293.57	57432875.64	34217492.13
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	3,394	50000.00	85438817.00	2482759.29	1888775.68	63290.00	72781738.32	2932169.17	1643239.45
อัตรการจ้างงาน (EP)	3,394	20.00	199.00	88.13	38.72	29.00	193.00	84.42	32.81

หมายเหตุ *คำอธิบายตัวแปร ตัวแปรตาม คือ โครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางมี 3 ตัว ได้แก่ TDR คืออัตราส่วนหนี้สินรวม LDRคืออัตราส่วนหนี้สินระยะยาว DE คืออัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือตัวแปรปัจจัยคุณลักษณะของธุรกิจมีทั้งหมด 13 ตัว คือ ETR คือ ผลกระทบของอัตราภาษี N DTS คือ ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน BR คือ ความเสี่ยงทางธุรกิจ CR คือ สภาพคล่อง GO คือ อัตราการเจริญเติบโต ROA คือ ความสามารถในการทำกำไร AGE คือ อายุของธุรกิจ AS คือ โครงสร้างของสินทรัพย์ ND คือ เจ้าหนี้สุทธิ FR คือ ความเสี่ยงทางการเงิน ASS คือ สินทรัพย์หมุนเวียน LN คือ เงินกู้ยืมระยะสั้น EP คือ อัตราการจ้างงาน

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ตัวแปรโครงสร้างเงินทุนภาพรวมของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยปี 2554 ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินรวมของวิสาหกิจขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.68 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 7.05 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 0.02 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 5.03 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 0.01 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 และอัตราส่วนหนี้สินระยะสั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 5.97 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 1.01 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15

ตัวแปรปัจจัยคุณลักษณะของธุรกิจประกอบด้วย ผลกระทบของอัตราภาษีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.97 เท่า ค่าสูงสุด 1.00 เท่า ค่าต่ำสุด 0.30 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.05 ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.80 เท่า ค่าสูงสุด 3.34 เท่า ค่าต่ำสุด -1.53 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 ความเสี่ยงทางธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.59 เท่า ค่าสูงสุด 280.52 เท่า ค่าต่ำสุด 1.01 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.80 สภาพคล่องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.23 เท่า ค่าสูงสุด 11206.38 เท่า ค่าต่ำสุด 0.30 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 255.18 อัตราการเจริญเติบโตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21096215.86 บาท ค่าสูงสุด 40192426655.57 บาท ค่าต่ำสุด 7158956.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 95999197.14 ความสามารถในการทำกำไรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.09 ค่าสูงสุด 0.57 เท่า ค่าต่ำสุด -0.32 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.09 อายุของธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.82 ปี ค่าสูงสุด 56 ปี ค่าต่ำสุด 2 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.01 โครงสร้างของสินทรัพย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.15 เท่า ค่าสูงสุด 1.15 เท่า ค่าต่ำสุด 0.26 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 เจ้าหนี้สุทธิมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.42 เท่า ค่าสูงสุด 1.66 เท่า ค่าต่ำสุด -2.30 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 ความเสี่ยงทางการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.71 เท่า ค่าสูงสุด 3.63 เท่า ค่าต่ำสุด -2.17 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .57 สินทรัพย์หมุนเวียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55160267.16 บาท ค่าสูงสุด 194845940.40 บาท ค่าต่ำสุด 17100.15 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 38320860.47 เงินกู้ยืมระยะสั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2482759.29 บาท ค่าสูงสุด 85438817.00 บาท ค่าต่ำสุด 50000.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1888775.68 และอัตราการจ้างงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.13 คน ค่าสูงสุด 199 คน ค่าต่ำสุด 20 คน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 38.72

นอกจากนั้นตัวแปรโครงสร้างเงินทุนภาพรวมของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยปี 2555 ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินรวมของวิสาหกิจขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.72 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 7.14 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 0.03 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 6.12 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 0.02

เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 และอัตราส่วนหนี้สินระยะสั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11
เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 6.63 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 1.35 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.37

ตัวแปรปัจจัยคุณลักษณะของธุรกิจประกอบด้วย ผลกระทบของอัตราภาษีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.99 เท่า ค่าสูงสุด 1.58 เท่า ค่าต่ำสุด 0.34 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -2.34 เท่า ค่าสูงสุด 3.68 เท่า ค่าต่ำสุด -3.92 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 ความเสี่ยงทางธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.85 เท่า ค่าสูงสุด 295.42 เท่า ค่าต่ำสุด 1.31 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.57 สภาพคล่องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.36 เท่า ค่าสูงสุด 9348.69 เท่า ค่าต่ำสุด 0.20 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 232.45 อัตราการเจริญเติบโตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27819022.21 บาท ค่าสูงสุด 482391742.71 บาท ค่าต่ำสุด 8463285.43 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 84532890.49 ความสามารถในการทำกำไรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.16 ค่าสูงสุด 0.62 เท่า ค่าต่ำสุด -0.25 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.05 อายุของธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.31 ปี ค่าสูงสุด 57 ปี ค่าต่ำสุด 3 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.58 โครงสร้างของสินทรัพย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.17 เท่า ค่าสูงสุด 1.59 เท่า ค่าต่ำสุด 0.35 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.07 เจ้าหนี้สุทธรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 เท่า ค่าสูงสุด 1.83 เท่า ค่าต่ำสุด -2.18 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 ความเสี่ยงทางการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 เท่า ค่าสูงสุด 3.88 เท่า ค่าต่ำสุด -1.96 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .64 สินทรัพย์หมุนเวียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57432875.64 บาท ค่าสูงสุด 182537293.57 บาท ค่าต่ำสุด 19734.79 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 34217492.13 เงินกู้ยืมระยะสั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2932169.17 บาท ค่าสูงสุด 72781738.32 บาท ค่าต่ำสุด 63290.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1643239.45 และอัตราการจ้างงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.42 คน ค่าสูงสุด 193 คน ค่าต่ำสุด 29 คน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 32.81

4.3.1.2 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างตัวแปรโครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดโครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยโดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนและปัจจัยคุณลักษณะของของวิสาหกิจขนาดกลางในภาพรวม

ตัวแปร	TDR	LDR	DE	ETR	NDTS	BR	CR	GO	ROA	AGE	AS	ND	FR	ASS	LN	EP
อัตราส่วนหนี้สินรวม(TDR)	1															
อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว (LDR)	.413**	1														
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE)	.037*	.018	1													
ผลกระทบของอัตราภาษี (ETR)	-.023	-.035*	-.011	1												
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	-.034*	-.019	.025*	-.042*	1											
ความเสี่ยงทางธุรกิจ (BR)	.034*	.095**	.039*	-.001	-.003	1										
สภาพคล่อง (CR)	.040*	.021*	.035*	-.002*	.028	-.010	1									
อัตราการเจริญเติบโต (GO)	-.051*	-.013	.001	.071*	-.036*	.017*	-.021*	1								
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	.041*	.037*	.049*	.049*	.003*	-.015*	.018	-.004	1							
อายุของธุรกิจ (AGE)	.035*	-.013*	-.007	-.013	.023*	-.022*	-.009	.005	-.003	1						
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	.032*	.089**	.044*	.042*	-.012	.290**	-.015	.036*	-.034*	-.051**	1					
เจ้าหนี้สุทธิ (ND)	-.035*	.032*	-.008	-.029*	.020*	.003	.021*	-.036*	.009	-.022	.014	1				
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)	.062*	.006	.023*	-.063**	.273**	.052*	.017	-.042*	-.005	-.004	-.012	.322**	1			
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	-.079**	-.197**	.019*	.052**	.004	-.031	-.007	.190**	-.009	.007	-.038*	.010	-.009	1		
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	.292**	.052**	.036*	-.024	-.005	-.003	.000	-.001	-.006	-.018	-.008	-.002	.006	.038*	1	
อัตราการทำงาน (EP)	.074*	-.037*	.014	.040*	-.149**	-.021*	.002	-.008	.024*	-.010	-.044*	-.059**	-.074**	.008	-.013	1

หมายเหตุ. ค่าอธิบายตัวแปร ตัวแปรตาม คือ โครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางมี 3 ตัว ได้แก่ TDR คืออัตราส่วนหนี้สินรวม LDR คืออัตราส่วนหนี้สินระยะยาว DE คืออัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือตัวแปรปัจจัยคุณลักษณะของธุรกิจมีทั้งหมด 11 ตัว คือ ETR คือ ผลกระทบของอัตราภาษี NDTS คือผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน BR คือ ความเสี่ยงทางธุรกิจ CR คือ สภาพคล่อง GO คือ อัตราการเจริญเติบโต ROA คือ ความสามารถในการทำกำไร AGE คือ อายุของธุรกิจ AS คือ โครงสร้างของสินทรัพย์ ND คือ เจ้าหนี้สุทธิ FR คือ ความเสี่ยงทางการเงิน ASS คือ สินทรัพย์หมุนเวียน LN คือ เงินกู้ยืมระยะสั้น EP คือ อัตราการทำงาน **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เจ้าหนี้สุทธิมีความสัมพันธ์กับความเสียหายทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยที่ขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ .322 โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันซึ่งจากผลที่พบดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันจนอาจก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity จึงทำการทดสอบว่าปัญหา Multicollinearity อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้หรือไม่โดยใช้ค่า VIF หรือ Variance Inflation Factor (Black, 2006) โดยทำการทดสอบพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity

4.3.1.3 การวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนรูปของอัตราหนี้สินรวม (TDR) การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินระยะยาว (LDR) และการวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ภาพรวมของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

4.3.1.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนปี 2554 และ 2555

การนำเสนอผลการทดสอบเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุน ซึ่งจำแนกโครงสร้างเงินทุนออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ อัตราหนี้สินรวม (TDR) อัตราหนี้สินระยะยาว (LDR) และอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในรูปแบบของสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธี Stepwise โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินรวมของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยตามตารางที่ 4.10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์พหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินรวมของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

ตัวแปร	ปี 2554			ปี 2555		
	β	t-stats	Sig.	β	t-stats	Sig.
ผลกระทบของอัตรากำไร (ETR)	.552	47.615	.000**	.459	32.368	.000**
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	.169	13.015	.000**	.113	27.481	.000**
สภาพคล่อง (CR)	-.105	-16.612	.000**	.051	3.108	.002**
อัตรากำไรสุทธิ (GO)	.093	33.759	.000**	.015	13.172	.000**
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	.016	8.314	.000**	.059	22.257	.000**
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	.018	12.490	.000**	.259	12.808	.000**
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)				.006	2.883	.002**
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	.033	16.826	.000**	-.011	-2.095	.000**
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	-.087	-7.454	.000**	-.073	-9.219	.035*
อัตรากำไรดำเนินงาน (EP)	.137	14.394	.000**	.023	17.166	.000**
	R=.684 R ² =.677 Adj.R ² =.659 F=376677.359 p=.000			R=.632 R ² =.629 Adj.R ² =.614 F=1338742.705 p=.000		

หมายเหตุ. **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราส่วนหนี้สินรวม ปี 2554 ได้แก่ ผลกระทบของอัตรากำไร ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน อัตรากำไรสุทธิ สภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตรากำไรดำเนินงานมีผลเชิงบวกกับอัตราส่วนหนี้สินรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .552 .169 .093 .016 .018 .033 และ .137 ตามลำดับ ส่วนสภาพคล่องและเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราส่วนหนี้สินรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.105 และ -.087 มีค่า R² เท่ากับ .677 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราส่วนหนี้สินรวมได้ 67.7% และมีค่า Adj R² เท่ากับ .659 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราส่วนหนี้สินรวมได้ 65.9% และผลการวิจัยในปี 2555 พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราส่วนหนี้สินรวม

ปี 2555 ได้แก่ ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่อง อัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ ความเสี่ยงทางการเงิน และอัตราการจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราส่วนหนี้สินรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .459 .113 .051 .015 .059 .259 .006 และ .023 ตามลำดับ ส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนและเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราส่วนหนี้สินรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.011 และ -.073 มีค่า R^2 เท่ากับ .629 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราส่วนหนี้สินรวมได้ 62.9% และมีค่า $Adj R^2$ เท่ากับ .614 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราส่วนหนี้สินรวมได้ 61.4%

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินระยะยาว ของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยตามตารางที่ 4.11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินระยะยาว ของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

ตัวแปร	ปี 2554			ปี 2555		
	β	t-stats	Sig.	β	t-stats	Sig.
ผลกระทบของอัตราภาษี (ETR)	.141	13.403	.000**	.279	24.905	.000**
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	.036	7.906	.000**	.083	12.307	.000**
สภาพคล่อง (CR)	-.484	-42.971	.000**	.550	46.374	.000**
อัตราการเจริญเติบโต (GO)	.113	13.501	.000**	.104	7.793	.000**
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	.187	12.309	.000**	.086	7.404	.000**
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	.850	25.053	.000**	.010	2.837	.005**
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)				.012	4.580	.000**
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	.105	8.259	.000**	.009	5.167	.000**
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	-.040	-7.715	.000**	-.123	-14.851	.000**
อัตราการจ้างงาน (EP)	.013	4.649	.000**	.004	3.279	.001**
	R=.899 R^2 =.871 Adj. R^2 =.867 F=81969.297 p=.000			R=.624 R^2 =.620 Adj. R^2 =.614 F=825401.229 p=.000		

หมายเหตุ. **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราหนี้สินระยะยาว ปี 2554 ได้แก่ ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน อัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตราการจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราหนี้สินระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .141 .036 .113 .187 .850 .105 และ .013 ตามลำดับ ส่วนสภาพคล่องและเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราหนี้สินระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.484 และ -.040 มีค่า R^2 เท่ากับ .871 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราหนี้สินระยะยาวได้ 87.1% และมีค่า Adj R^2 เท่ากับ .867 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราหนี้สินระยะยาวได้ 86.7% และผลการวิจัยในปี 2555 พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราหนี้สินระยะยาว ปี 2555 ได้แก่ ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่องอัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ ความเสี่ยงทางการเงิน สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตราการจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราหนี้สินระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .279 .083 .550 .104 .086 .010 .012 .009 และ .004 ตามลำดับ ส่วนเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราหนี้สินระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.123 มีค่า R^2 เท่ากับ .620 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราหนี้สินระยะยาวได้ 62.0% และมีค่า Adj R^2 เท่ากับ .614 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราหนี้สินระยะยาวได้ 61.4%

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยตามตารางที่ 4.12 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

ตัวแปร	ปี 2554			ปี 2555		
	β	t-stats	Sig.	β	t-stats	Sig.
ผลกระทบของอัตรากำไร (ETR)	.148	44.041	.000**	.295	19.791	.000**
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	.151	16.518	.000**	.611	47.802	.000**
สภาพคล่อง (CR)	-.625	-47.119	.000**	-.630	-48.035	.000**
อัตรากำไรสุทธิ (GO)	.267	39.212	.000**	.208	8.052	.000**
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	.674	21.661	.000**	.226	12.307	.000**
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	.294	9.979	.000**	.050	12.857	.000**
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	.050	6.875	.000**	.062	15.670	.000**
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	-.028	-5.411	.000**	-.146	-6.746	.000**
อัตรากำไรจ้างงาน (EP)	.031	6.333	.000*	.030	2.436	.015*
	R=.713 R ² =.712 Adj.R ² =.710 F=322324.588 p=.000			R=.727 R ² =.718 Adj.R ² =.715 F=100295.767 p=.000		

หมายเหตุ. **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นปี 2554 ได้แก่ ผลกระทบของอัตรากำไร ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน อัตรากำไรสุทธิ ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตรากำไรจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .148 .151 .267 .674 .294 .050 และ .031 ตามลำดับ ส่วนสภาพคล่องและเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.625 และ -.028 มีค่า R² เท่ากับ .712 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้ 71.2% และมีค่า Adj R² เท่ากับ .710 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้ 71.0% และผลการวิจัยในปี 2555 พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของ

ภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ปี 2555 ได้แก่ ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน อัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตราการจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .295 .611 .208 .226 .050 .062 และ .030 ตามลำดับ ส่วนสภาพคล่องและเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.630 และ -.146 มีค่า R^2 เท่ากับ .718 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้ 71.8% และมีค่า $Adj R^2$ เท่ากับ .715 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้ 71.5%

ตารางที่ 4.13 สรุปภาพรวมของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุน	อัตราส่วนหนี้สินรวม (TDR)		อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว (LDR)		อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE)	
	2554	2555	2554	2555	2554	2555
ผลกระทบของอัตราภาษี (ETR)	+	+	+	+	+	+
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	+	+	+	+	+	+
สภาพคล่อง (CR)	-	+	-	+	-	-
อัตราการเจริญเติบโต (GO)	+	+	+	+	+	+
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	+	+	+	+	+	+
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	+	+	+	+	+	+
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)		+		+		
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	+	-	+	+	+	+
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	-	-	-	-	-	-
อัตราการจ้างงาน (EP)	+	+	+	+	+	+

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของภาพรวมวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราส่วนหนี้สินรวม อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว และอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นปี 2554 และ 2555 ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน อัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ เงินกู้ยืมระยะสั้น และอัตราการจ้างงานมีความสอดคล้องกัน ส่วนสภาพคล่อง ความเสี่ยงทางการเงิน และสินทรัพย์หมุนเวียนไม่สอดคล้องกัน

4.3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนรูปของอัตราหนี้สินรวม (TDR) การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินระยะยาว (LDR) และการวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) อุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

4.3.3 สถิติเบื้องต้นของตัวแปรในอุตสาหกรรมการผลิต

4.3.3.1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาซึ่งจะทำการใช้สถิติพื้นฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา โดยจะใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์

ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรของอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	ปี 2554					ปี 2555			
	จำนวน ค่าสังเกต	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ตัวแปรตาม									
อัตราส่วนหนี้สินรวม(TDR)	1,232	.02	7.05	.62	.41	.14	7.14	.68	.37
อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว (LDR)	1,232	.03	4.83	.22	.32	.02	5.98	.27	.31
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของ ผู้ถือหุ้น (DE)	1,232	1.01	5.97	2.70	1.12	1.35	6.63	2.64	1.03
ตัวแปรต้น									
ผลกระทบของอัตราภาษี (ETR)	1,232	.21	1.00	.82	.15	.42	1.58	.79	.13
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่ หนี้สิน (NDTS)	1,232	-2.73	3.26	-1.02	1.52	-2.20	3.62	-0.94	1.49
ความเสี่ยงทางธุรกิจ (BR)	1,232	1.72	280.52	16.24	12.53	1.79	295.42	18.66	13.76
สภาพคล่อง (CR)	1,232	.30	11206.39	15.81	242.16	.20	9348.69	16.94	253.75
อัตราการเจริญเติบโต (GO)	1,232	9378963.38	3715432154.83	30237492.86	7293647.25	10263740.59	462893028.62	34218745.54	7182372.23
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	1,232	-.25	.54	.08	.07	-.13	.57	.13	.08

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ตัวแปร	ปี 2554					ปี 2555			
	จำนวน ค่าสังเกต	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อายุของธุรกิจ (AGE)	1,232	6.00	56.00	21.17	9.32	7.00	57.00	22.63	9.37
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	1,232	.53	1.15	.18	.06	.67	1.59	.16	.04
เจ้าหนี้สุทธิ (ND)	1,232	-1.57	1.66	1.29	0.76	-2.09	1.74	1.36	0.72
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)	1,232	-0.86	3.31	1.69	.58	-0.48	3.60	1.67	.42
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	1,232	17100.15	178317835.04	45389210.66	37293648.43	19734.79	172835469.05	45627458.63	35218392.63
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	1,232	150000.00	85438817.00	2328392.32	1729734.65	127916.85	62895371.27	2328392.32	1639274.78
อัตรากำไรจ้างงาน (EP)	1,232	59.00	199.00	86.27	42.69	59.00	197.00	86.74	45.78

*หมายเหตุ: คำอธิบายตัวแปร ตัวแปรตาม คือ โครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางมี 3 ตัว ได้แก่ TDRคืออัตราส่วนหนี้สินรวม LDRคืออัตราส่วนหนี้สินระยะยาวDEคืออัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือตัวแปรปัจจัยคุณลักษณะของธุรกิจมีทั้งหมด 13 ตัว คือ ETR คือ ผลกระทบของอัตราภาษีNDTSคือผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สินBRคือ ความเสี่ยงทางธุรกิจ CRคือ สภาพคล่อง GO คือ อัตรากำไรสุทธิ ROAคือ ความสามารถในการทำกำไร AGE คือ อายุของธุรกิจ AS คือ โครงสร้างของสินทรัพย์ ND คือ เจ้าหนี้สุทธิ FR คือ ความเสี่ยงทางการเงิน ASS คือ สินทรัพย์หมุนเวียน LN คือ เงินกู้ยืมระยะสั้น EP คือ อัตรากำไรจ้างงาน

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ตัวแปรโครงสร้างเงินทุนอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยปี 2554 ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินรวมของวิสาหกิจขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.62 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 7.05 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 0.02 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 4.83 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 0.03 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 และอัตราส่วนหนี้สินระยะสั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 5.97 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 1.01 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12

ตัวแปรปัจจัยคุณลักษณะของธุรกิจประกอบด้วย ผลกระทบของอัตราภาษีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.82 เท่า ค่าสูงสุด 1.00 เท่า ค่าต่ำสุด 0.21 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช้หนี้สินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -1.02 เท่า ค่าสูงสุด 3.26 เท่า ค่าต่ำสุด -2.73 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.52 ความเสี่ยงทางธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.24 เท่า ค่าสูงสุด 280.52 เท่า ค่าต่ำสุด 1.72 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.53 สภาพคล่องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.81 เท่า ค่าสูงสุด 11206.39 เท่า ค่าต่ำสุด 0.30 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 242.16 อัตราการเจริญเติบโตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30237492.86 บาท ค่าสูงสุด 3715432154.83 บาท ค่าต่ำสุด 9378963.38 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7293647.25 ความสามารถในการทำกำไรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.08 ค่าสูงสุด 0.54 เท่า ค่าต่ำสุด -0.25 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.07 อายุของธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.17 ปี ค่าสูงสุด 56 ปี ค่าต่ำสุด 6 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.32 โครงสร้างของสินทรัพย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.18 เท่า ค่าสูงสุด 1.15 เท่า ค่าต่ำสุด 0.53 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.06 เจ้าหนี้สุทธิมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.29 เท่า ค่าสูงสุด 1.66 เท่า ค่าต่ำสุด -1.57 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ความเสี่ยงทางการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.69 เท่า ค่าสูงสุด 3.31 เท่า ค่าต่ำสุด -0.86 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 สินทรัพย์หมุนเวียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45389210.66 บาท ค่าสูงสุด 178317835.04 บาท ค่าต่ำสุด 17100.15 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 37293648.43 เงินกู้ยืมระยะสั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2328392.32 บาท ค่าสูงสุด 85438817.00 บาท ค่าต่ำสุด 150000.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1729734.65 และอัตราการจ้างงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.27 คน ค่าสูงสุด 199.00 คน ค่าต่ำสุด 59.00 คน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 42.69

นอกจากนั้นตัวแปรโครงสร้างเงินทุนอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยปี 2555 ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินรวมของวิสาหกิจขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.68 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 7.14 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 0.14 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 5.98 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด

0.02 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 และอัตราส่วนหนี้สินระยะสั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 เปอร์เซ็นต์ ค่าสูงสุด 6.63 เปอร์เซ็นต์ ค่าต่ำสุด 1.35 เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03

ตัวแปรปัจจัยคุณลักษณะของธุรกิจประกอบด้วย ผลกระทบของอัตราภาษีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.79 เท่า ค่าสูงสุด 1.58 เท่า ค่าต่ำสุด 0.42 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช้หนี้สินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.94 เท่า ค่าสูงสุด 3.62 เท่า ค่าต่ำสุด -2.20 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.49 ความเสี่ยงทางธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.66 เท่า ค่าสูงสุด 295.42 เท่า ค่าต่ำสุด 1.79 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.76 สภาพคล่องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.94 เท่า ค่าสูงสุด 9348.69 เท่า ค่าต่ำสุด 0.20 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 253.75 อัตราการเจริญเติบโตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34218745.54 บาท ค่าสูงสุด 462893028.62 บาท ค่าต่ำสุด 10263740.59 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7182372.23 ความสามารถในการทำกำไรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 ค่าสูงสุด 0.57 เท่า ค่าต่ำสุด -0.13 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 อายุของธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.63 ปี ค่าสูงสุด 57 ปี ค่าต่ำสุด 7 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.37 โครงสร้างของสินทรัพย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.16 เท่า ค่าสูงสุด 1.59 เท่า ค่าต่ำสุด 0.67 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.04 เจ้าหนี้สุทธิมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.36 เท่า ค่าสูงสุด 1.74 เท่า ค่าต่ำสุด -2.09 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ความเสี่ยงทางการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.67 เท่า ค่าสูงสุด 3.60 เท่า ค่าต่ำสุด -0.48 เท่า ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .42 สินทรัพย์หมุนเวียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45627458.63 บาท ค่าสูงสุด 172835469.05 บาท ค่าต่ำสุด 19734.79 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 35218392.63 เงินกู้ยืมระยะสั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2328392.32 บาท ค่าสูงสุด 62895371.27 บาท ค่าต่ำสุด 127916.85 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1639274.78 และอัตราการจ้างงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.74 คน ค่าสูงสุด 197 คน ค่าต่ำสุด 59 คน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 45.78

4.3.3.2 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างตัวแปร โครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดโครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยโดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนและปัจจัยคุณลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลาง

ตัวแปร	TDR	LDR	DE	ETR	NDTS	BR	CR	GO	ROA	AGE	AS	ND	FR	ASS	LN	EP
อัตราส่วนหนี้สินรวม(TDR)	1															
อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว (LDR)	.252*	1														
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE)	.074	.050	1													
ผลกระทบของอัตรากำไร (ETR)	.006	-.019	-.008	1												
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	.066*	.069*	-.047*	.075*	1											
ความเสี่ยงทางธุรกิจ (BR)	-.012	.134**	.077**	.051*	-.113**	1										
สภาพคล่อง (CR)	-.011	-.061*	-.069*	-.100**	-.086**	-.029	1									
อัตรากำไรสุทธิ (GO)	-.052*	-.067*	-.031*	.013	.013	.035*	.027	1								
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	.007	.077*	.034*	.009	-.040*	.241**	.013	.017	1							
อายุของธุรกิจ (AGE)	.011	-.026	-.001	-.008	.228**	-.048*	.119**	-.022	-.034	1						
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	-.032*	.057*	.045*	.155**	.153**	.183**	-.429**	.009	.003	-.035	1					

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ตัวแปร	TDR	LDR	DE	ETR	NDTS	BR	CR	GO	ROA	AGE	AS	ND	FR	ASS	LN	EP
เจ้าหนี้สุทธิ (ND)	.076*	-.076*	-.033*	.216**	.227**	-.104**	-.182**	.028	.028	.072*	.145**	1				
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)	.045*	.034*	-.050*	.082**	.735**	-.029	-.104**	.054	-.018	.169**	.167**	.208**	1			
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	.092**	-.045*	-.092*	-.038	-.010	.056*	-.002	.021*	.020	-.059*	-.002	-.011	-.025	1		
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	.061*	.043*	.038*	-.027	-.018	.060*	-.008	-.056	-.062*	-.046	.065*	-.055	-.018	.069*	1	
อัตราการจ้างงาน (EP)	.033*	.047*	.083*	.051*	.222**	-.075*	.008	-.010*	-.019	.120**	.022	.073*	.143**	-.019	.042*	1

หมายเหตุ. คำอธิบายตัวแปร ตัวแปรตาม คือ โครงสร้างเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางมี 3 ตัว ได้แก่ TDR คืออัตราส่วนหนี้สินรวม LDR คืออัตราส่วนหนี้สินระยะยาว DE คืออัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือตัวแปรปัจจัยคุณลักษณะของธุรกิจมีทั้งหมด 13 ตัว คือ ETR คือ ผลกระทบของอัตราภาษี NDTS คือผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน BR คือ ความเสี่ยงทางธุรกิจ CR คือ สภาพคล่อง GO คือ อัตราการเจริญเติบโต ROA คือ ความสามารถในการทำกำไร AGE คือ อายุของธุรกิจ AS คือ โครงสร้างของสินทรัพย์ ND คือ เจ้าหนี้สุทธิ FR คือ ความเสี่ยงทางการเงิน ASS คือ สินทรัพย์หมุนเวียน LN คือ เงินกู้ยืมระยะสั้น EP คือ อัตราการจ้างงาน **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า โครงสร้างของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กับสภาพคล่องอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยที่ขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ -.429 โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันซึ่งจากผลที่พบดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันจนอาจก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity จึงทำการทดสอบว่าปัญหา Multicollinearity อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้หรือไม่โดยใช้ค่า VIF หรือ Variance Inflation Factor (Black, 2006) โดยทำการทดสอบพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity รายละเอียดปรากฏในตาราง 4.40 ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินรวมของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.16 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินรวม ของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

ตัวแปร	ปี 2554			ปี 2555		
	β	t-stats	Sig.	β	t-stats	Sig.
ผลกระทบของอัตรากำไร (ETR)	.434	25.153	.000**	.260	7.729	.000**
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	.277	14.615	.000**	.448	19.826	.000**
สภาพคล่อง (CR)	.097	33.339	.000**	.059	13.377	.000**
อัตราการเจริญเติบโต (GO)	.097	23.591	.000**	.113	16.541	.000**
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	.041	15.104	.000**	.026	17.914	.000**
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	.131	14.278	.000**	.015	10.257	.000**
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	.160	11.805	.000**	.071	5.490	.000**
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	-.011	-7.675	.000**	-.059	-2.156	.000**
อัตราการจ้างงาน (EP)	.014	5.332	.000**	.085	7.511	.000**
	R=.699 R ² =.672 Adj.R ² =.666 F=74412.93 p=.000			R=.673 R ² =.653 Adj.R ² =.652 F=40028.63 p=.000		

หมายเหตุ. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปแบบของอัตราส่วนหนี้สินรวมปี 2554 ได้แก่ ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่อง อัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตราการจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราส่วนหนี้สินรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .434 .277 .097 .097 .041 .131 .160 และ .014 ตามลำดับ ส่วนเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราส่วนหนี้สินรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.011 มีค่า R^2 เท่ากับ .672 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราส่วนหนี้สินรวมได้ 67.2% และมีค่า Adj R^2 เท่ากับ .666 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราส่วนหนี้สินรวมได้ 66.6% สอดคล้องกับผลการวิจัยในปี 2555 พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปแบบของอัตราส่วนหนี้สินรวมปี 2555 ได้แก่ ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่อง อัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตราการจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราส่วนหนี้สินรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .260 .448 .059 .113 .026 .015 .071 และ .085 ตามลำดับ ส่วนเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราส่วนหนี้สินรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.059 มีค่า R^2 เท่ากับ .653 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราส่วนหนี้สินรวมได้ 65.3% และมีค่า Adj R^2 เท่ากับ .652 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราส่วนหนี้สินรวมได้ 65.2%

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปแบบของอัตราส่วนหนี้สินระยะยาว ของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย นำเสนอตามตารางที่ 4.17 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปของอัตราหนี้สินระยะยาวของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

ตัวแปร	ปี 2554			ปี 2555		
	β	t-stats	Sig.	β	t-stats	Sig.
ผลกระทบของอัตรากำไร (ETR)	.069	3.646	.000**	.296	15.569	.000**
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	.058	7.616	.000**	.086	7.412	.000**
สภาพคล่อง (CR)	.476	29.756	.000**	.489	19.508	.000**
อัตรากำไรสุทธิ (GO)	.041	12.520	.000**	.118	5.493	.000**
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	.388	20.224	.000**	.060	2.481	.013*
อายุของธุรกิจ (AGE)				-.017	-2.917	.004**
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	.302	8.220	.000**	.021	3.925	.000**
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)				.015	3.271	.001**
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	.124	6.865	.000**	.009	3.113	.002**
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	-.420	-8.790	.000**	-.144	-10.005	.000**
อัตรากำไรจ้างงาน (EP)	.073	8.453	.000**	.069	2.209	.027*
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01	R=.796 R ² =.792 Adj.R ² =.791			R=.798 R ² =.795 Adj.R ² =.793		
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05	F=10643.237 p=.000			F=22277.170 p=.000		

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราหนี้สินระยะยาวปี 2554 ได้แก่ ผลกระทบของอัตรากำไร ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่อง อัตรากำไรสุทธิ ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตรากำไรจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราหนี้สินระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .069 .058 .476 .041 .388 .302 .124 และ .073 ตามลำดับ ส่วนเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราหนี้สินระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.420 มีค่า R² เท่ากับ .792 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราหนี้สินระยะยาวได้ 79.2% และมีค่า Adj R² เท่ากับ .791 แสดงถึง

ปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราหนี้สินระยะยาวได้ 79.1% สอดคล้องกับผลการวิจัยในปี 2555 พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปแบบของอัตราหนี้สินระยะยาว ปี 2555 ได้แก่ ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่อง อัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ ความเสี่ยงทางการเงิน สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตราการจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราหนี้สินระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .296 .086 .489 .118 .060 .021 .015 .009 และ .069 ตามลำดับ ส่วนอายุของธุรกิจและเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราหนี้สินระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.017 และ -.144 มีค่า R^2 เท่ากับ .795 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราหนี้สินระยะยาวได้ 79.5% และมีค่า Adj R^2 เท่ากับ .793 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราหนี้สินระยะยาวได้ 79.3%

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปแบบของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยตามตารางที่ 4.18 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุนในรูปแบบของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย

ตัวแปร	ปี 2554			ปี 2555		
	β	t-stats	Sig.	β	t-stats	Sig.
ผลกระทบของอัตราภาษี (ETR)	.072	6.829	.000**	.042	6.142	.000**
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	.402	25.728	.000**	.286	11.993	.000**
สภาพคล่อง (CR)	.111	6.380	.000**	.285	9.744	.000**
อัตราการเจริญเติบโต (GO)	.136	7.156	.000**			
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	.158	24.842	.000**	.148	12.472	.000**
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	.100	8.220	.000**	.195	6.273	.000**
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)	-.081	-4.301	.000**			
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	.555	17.714	.000**	.041	2.121	.034*
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	-.506	-32.867	.000**	-.650	-30.389	.000**
อัตราการใช้งาน (EP)	.053	7.008	.000**	.656	32.177	.000**
	R=.599 R ² =.597 Adj.R ² =.596 F=48545.859 p=.000			R=.596 R ² =.592 Adj.R ² =.591 F=18883.445 p=.000		

หมายเหตุ. **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปแบบของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นปี 2554 ได้แก่ ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่อง อัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตราการใช้งานมีผลเชิงบวกกับอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .072 ,.402 .111 .136 .158 .100 .555 และ .053 ตามลำดับ ส่วนเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.506 มีค่า R² เท่ากับ .597 หมายความว่าปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้ 59.7% และมีค่า

Adj R² เท่ากับ .596 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้ 59.6% สอดคล้องกับผลการวิจัยในปี 2555 พบว่า ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ปี 2555 ได้แก่ ผลกระทบของอัตรากำไร ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน และอัตรากำไรจ้างงานมีผลเชิงบวกกับอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .042 .286 .285 .148 .195 .041 และ .656 ตามลำดับ ส่วนเงินกู้ยืมระยะสั้นมีผลเชิงลบกับอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.650 มีค่า R² เท่ากับ .592 หมายความว่า ปัจจัยทั้งหมดสามารถพยากรณ์อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้ 59.2% และมีค่า Adj R² เท่ากับ .591 แสดงถึงปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้ 59.1%

ตารางที่ 4.19 สรุปผลการวิเคราะห์กลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิต

ปัจจัยกำหนดโครงสร้างเงินทุน	อัตราส่วนหนี้สินรวม (TDR)		อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว (LDR)		อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE)	
	2554	2555	2554	2555	2554	2555
ผลกระทบของอัตรากำไร (ETR)	+	+	+	+	+	+
ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน (NDTS)	+	+	+	+	+	+
สภาพคล่อง (CR)	+	+	+	+	+	+
อัตรากำไรเจริญเติบโต (GO)	+	+	+	+	+	
ความสามารถในการทำกำไร (ROA)	+	+	+	+	+	+
อายุของธุรกิจ (AGE)				-		
โครงสร้างของสินทรัพย์ (AS)	+	+	+	+	+	+
ความเสี่ยงทางการเงิน (FR)				+	-	
สินทรัพย์หมุนเวียน (ASS)	+	+	+	+	+	+
เงินกู้ยืมระยะสั้น (LN)	-	-	-	-	-	-
อัตรากำไรจ้างงาน (EP)	+	+	+	+	+	+

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างเงินทุนของกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทยในรูปของอัตราส่วนหนี้สินรวม อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว และอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นปี 2554 และ 2555 ผลกระทบของอัตราภาษี ผลประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างของสินทรัพย์ สินทรัพย์หมุนเวียน เงินกู้ยืมระยะสั้น และอัตราการใช้งานมีความสอดคล้องกัน ส่วนอายุของธุรกิจ และความเสี่ยงทางการเงินไม่สอดคล้องกัน

4.3.4 สถิติเบื้องต้นของตัวแปรในอุตสาหกรรมบริการ

4.3.4.1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาซึ่งจะทำการใช้สถิติพื้นฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา โดยจะใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์